

Hírmegjelenések el nem fogadtatnak.

Előzetési árak:

Írtvány hűtő hordó, vagy
vidéki postai küldő:
Egy évi . . . 8 ft — 12
Félévi . . . 3 ft — 10
Negyedévi . . . 3 ft — 10
Külsőre egész évi 30 frank.

Egy évi ára 4 ft, a kapható
a Lindvithalban a Gross Quas-
táv lottókollektoriájában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Hírmegjelenések a kiadó-
hivatalban

Hírmegjelenések díja:

4 hasabos gimnázium vagy
más helyre 6 ft. Nagyobb és
kisebbi kiadású kiadványok
menny. Minden egyes hírmeg-
jelenés 1 ft. Ha 10 ft.
bővebbé fizetendő

Írtványi közlemény nora 10 ft

Hírmegjelenések és Írtványi díjak
előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Főszerkesztő:

Dr WEISZ IGNÁCZ
ügyvéd.

Szerkesztőhelyi iroda.

Brassó, Lap-terület 10. szám alatt.
bőve a lap szerkesztő részét illető közlemények intézkednek.
Kézirat vissza nem adottak

Felolvasó szerkesztő:

Dr FISCHER ÁKOS
ügyvéd.

Márczius tizenötödikén.

Negyevenhatodik évfordulójára jött el annak a nagy napnak, a melyen a magyar alkotmányosság hitvesitőitől a proklamátortól nemzetünk számára: negyvenhat évet pergett le a mindenség sebes forgása köreiben azóta, mióta e hon boldogulásának első a legelgondolhatóbb alapvetéseit megszerzte gyermekei számára. És ez ötödik évtized öszes buját, keserűvet fedett le, a negyvenhat évet minden örömet, örömhélen felcsendést, lelkesedésszel szellemi, anyagi, politikai körök haladásának el nem vitatható attribútumait emeli átélőkön kétszerezés az a szellem, mely a mostani magyarországi időkben tértünk és helyünknek, belsőre az szellemi hálók lelkei stonjait, hogy felidőre a korábbi kezdő szervezett és egészséges forrásból részeseit tegye azt. Oh, ez a mostani márcziusi szél virágot fakaszt a hazaszeretet bimbójából, a nemzeti élet fájljára előtti a tepszések, a reakciók hűdét; oh, ez a nap mind utódja a negyvenhat évet előttiékn, mert ezen kezdet testet váltani az ige, magyarság, polgárosság, felvilágosodásunk és a jogellenesség magas szavának igye. Mely őszentalkozása az események a márczius időkben ügrelt orszá-diall és az 1848-iki ideák követelményeinek bekövetkezése, és a valamikor, nagy most találjuk meg fényes biatisták annak, hogy Magyarország loharigja nem csak tartós nem volt, sőt mind nagyobb erővel lett ki a tepszések idejében körhelyéből megmutatni, mikép az 1848-iki vívmányokból részt jogosan felidőztet magának, mert azok megvalósításra nemcsak tetteiről, energiájáról, de mindenek felett hivatottsága is van.

És bár a negyvenhat évet előtti nagy napon voltak kétfélek, voltak kishitők, kik a szabadság ügyét vagy hirtelen fellobbanást ismét csak szalmalángnak kezestették el, sőt találkoztak olyank is, a kik nem állottak a nemzet őrmájára, kőrt hirdetőt a megvalósítást kőrt nagy eszmével kiválasztották a legelső feladat a történelem körhelyen foglalt ideológokat halagatták igen voltát nagyon meghallotta akkor, midőn a dicő csaták eredményeit csak a visszavonás és árulás tudta megismerni már, midőn 17 év múlva tört nyitott az ország legrőgt eszmé, s a fejedelmek, az udvar, szíval minden illetékes tényező közt bebizonyított vált, hogy a magyar szabadságra teremt, s mint ez szabadság elvonása annyit jelent, mint az országromlás egységeinek vesztő helyzetése s az okozandó károk első sorban a magyarországi terhelőg valóban. Megszületett így aztán a kiegészítés, megszületett a béke, melynek adósok hatásti mikor nyilvánvaló lettek, — az előbbi ellenségek belátnak tévedéseiket, — megkötött a hon ügyét előtti hirdető zászló alá szövedtek.

Végzetlen sajnós, hogy most, mikor és előzetes idők az eddig számlált lakó-kormányzat által országgyűlésünk megalkotott eszmék egy része dicalra jutottaknak: ismét támadnak kishitők, ismét állást foglalnak a kétfélek. De bíránd nagy fájdalommal tolli is el köböknek, hogy a reakció történelem egyháztól főtne lehetőségek, szifid, kőrditől jellemt hazafiatlank találnak csoportosítva s igazságt, sőt küzdési vágygál, a kizárólag sikere iránti bizalomtól mit el az, hogy a történelem körhelyen foglaltja mellettük dokumentál s következtetést en-

ged vonni a negyvenhat évet előtti, ugy a mostani események közt párhuzamot ar-
ra, hogy azok az eszmék, melyeknek ke-
vés az ellenzége, a nép szívében, a ma-
gyarság teljes körében pedig párt- és
osztály közhelyéből nőlk a hatalmas az-
sztatisták és így kivívhatók legelő fel-
tölelel teremtetők meg, el nem bnhat-
nak, hanem minamabár áldások hatáskál
érővelények fognak. S akkor aztán, ha a kétfélek, ha a kishitők talora látni
fogja, hogy az egyháztól állatál is hi-
ridet, és érvényesíteti körök és alkal-
matlan időtlen volt magasztos ideák utáni
vágy nem ephemer természetű csillagok
a létezésük sikerét politikai életnek, ha-
nem igen abszolut benci elemmentát fogja
közéni a 48-án kőrt szabadság foglalt
feltevéleink: hisszük, találjuk, miszerint
haragunknak a jóra felök megtagadtatni
követkeghet: harcunk, küzdelem minden
pontok, csak hogy a jogellenesség dicala
mentől előbb bevezethessük.

S e dical előléhet hozza meg a márczius szöke. — Így tesszünk e nagy na-
pon tehát a küzdelem töltő, a nem so-
ritokunk, arra az állapoton, melyet a
politikai élet köteleme ró rákuk: kimenet-
lenül vágnak azokat a saját ügyünk győze-
teme jutatsza érdekében, a kik ellenség
vannak. A márczius, az öröm, ísten érzete
dicöl bennünk a magyarok kishitők és
a szabadság eszmé érvényesítése folytan
munkát állít most már megterhesen tem-
plemük: jelünk imával vegyett felszál
a magasságra, hogy a népek sorait lőző
végtelen jóra áldja meg küzdelemüket,
korosk kőrditől és hazafiatk, S míg ez
fém ajfakörül leforgott, úgy kezdünk
bele; ez új imával kezdők, két egységű
arra, ki bár a hazafiatláv önönység szá-

azetésén áll, — még sem szűnt meg nem-
zete felvilágosításán törekedni; a kinek ha-
társai szabadságra nagy de nagyon nagy
volt abban a mérlesem, melynek egyik
felére a márczius fanatizmus a sötétség, más
felére pedig a felvilágosultság, jogellen-
ség s szabadság magasztos ideák he-
lyezték.

Ezek az ideák, ez utóbbiak a min-
kel, és mert ez eszmék megfőlése a
szabadság iránti vágyak testet öltő nap-
jának coddás találkozásával van egybe-
kapcsolva, imánk után ünnepi mezejen,
flunepi csoportosulásokban, ünnepes jel-
legű társadalmi összejöveteleken kilátnak,
a lelkesedők kőrdi hangvétel:

„Üdvöz légy Márczius Idusa!”

Hangnarus.

Belföld.

Rövid ideig pihenőre tették az egy-
házi politikai viut s a márczius 11-én tar-
tott országgyűlési ülés elője letevéleink
az idegenlős orsz. kereskedelmi szar-
zódást.

György Bála előadójú ügyes, talpraesett
beszéddel referált a javaslatot a jog-
száraz ajánlatra.

Rajonvölgy Sándor, Molnár József,
Szűcs György és Jászai Ákos és Ugron
Gábor ellenzékelt a javaslatot s abból
átalalmának adtak kifejezést, hogy a
szöveg megfogalmazása Magyarország és
körös határai köré s a magyar igazsá-
szemben ismét az osztrák ügy bűrére.

Lukács Béla kereskedelmi miniszter és
Wekerle Sándor országgyűlési asszony
megfeleltet: az ellenzékére a kinnutak,
hogy — bár csak idegenlős szarzórdó-
lis is sző, — nemcsak hogy nem sérti
Magyarország önkölését, de ellenkezőleg
minden körös idegen befolyásról vast.

Javaslatot nagy többséggel fogadta.
Ezután ismét napirendre került a kote-
lezs polgári házasság törvényi tárgyalás.
Mozsi Már volt az első szónok, a ki tar-
talmas szép beszéddel vendé a javaslatot

edőg lett? Mit monogyan annyit? Bevezés.
vagy nem?

— Akarok, akarok, kőrdóknak, de most
nagyon sokan vagyunk, s ott az ajtóknál áll a
csendesebb és reánk pillantgat, Jőjön egy
féltér. mióta.

Igaz volt. Előadott tőle s egy tet-
tem, mintha valakit kőrdóknak és kileptem a
körösből. Főrdő mióta ismét kizöng
mentem.

A korcsma tress volt, csak két-három
részeg kőrdó az asztalok alatt.

Jőjön orol — mondá lezég a másik
szobából.

Bőpésem. A szoba kőrdó, de tista
volt. A garáz az szelal most állt.

— Tessék, foglaljon helyet! — mondá
lezég.

Ha egy házasság telepedem le.
— No beszedem most. Mit akar mo-
dani?

— lezég uram, át kell monnem néhány
napra, nem akarok orolam venni; nagyon
sietek, mert márga ügyem van.

A sző megfogadta fejét, ajkaiat tár-
kőrdőre tette és meg vakaródott és aztán fel-
ment.

— Uram, nem lehettem, nehő doloz
m; ellökölle ama jó idők, úgy nyomoznak,
mint a nyulakat; a határzót megőrdőztették,
s a határőrség megőrdőztették egy szaksza

TÁRCZA.

A csempészek.)

— Itta Crassescu, fordította Kocs Ferencz. —

— Te, Mózes, alszol-e? — kérdő egy
fiatal sződő egy másik idősösből, a ki mellette
feküdt a Fruha partján. F. város közeldében.

— Alszol-e Mózes? — kérdése ismét.

— Érdj pőrdőre és hogy békek, gon-
dolomát! — ismét kérdő a nagy az időséb.

— Mitől gondolkodol, Mózes? — kérdő
ismét a fiatal.

— Azon gondolkodom, hogy miként
vigyom át azt az újat, a ki ma lezég keres-
márolat volt.

— Hát beszédtél-e róla, vettél-e tőle
előpőrt?

— Te, Ábrám, még kőrdő vagy, —
mondá Mózes, — tanid meg az draguból,
hogy nem vettem előpőrt, hanem a kishitő-
köt bértek fel.

Ezt mondván Mózes, talpra állott s ki-
vívott kőrdő egy órdőnyug-erendy, meg-
mutatott társának egy 10 rubeles bankjegyet.

Igy beszégett két sződő alól 11 óra

*) A brassói hírlap egyik kőrdőg egytelének
L. evi ábrám, hó fők felolvasó esztélyen telovasta
Kocs Ferencz kőrdő, az. nyaz. tanfolyam.

kőrdő, előveta a Fruha országgyűlési parja
alatt. Az ő ő hídgét volt, sephetier hó egy
tőle jött az, és őt esztől és hídgét volt
jött — A kőrdő csempészek legyazogtak,
par tonyos isztirna takaróva.

— Te, Mózes, — kérdése a fiatal —
nem halász-e semmit?

Felvet lelkőre a Mózes kőrdőnkis hal-
latoztat, a ki újól eladott.

— Ábrám, reszteltél, mint a nyarla le-
vete. Itskan hatra a lépősköt, nem messze
tőlük, melyek a part fővénnyé visszagöngöl-
tek.

— Hát, hát! — hallatszik az ő sző-
tősegeben.

Mózes felváltat Ábrámól, Ábrám
feküdt a földbe, mint valami halak.

— Ábrám! — mondá halakon Mózes,

— Ábrám! lezég is vagy ő?

Mily, mily halgatás!

— Ábrám! nem vagy telezik, hogy le-
feliz? — mondá még Mózes.

— En-é? te ismét Ábrám fők, hogy 20
rublót vettél s nem 10-öt — felelt Ábrám
és felkelt.

Jól ismerem a helyet, a hó a sződők
előjáték volt, minthogy megbeszéltem valók
az előbbi napon egy kőrdősebam, a város
közeldében az őszes csempészek göngöljén.

Ábrám beszélt, hogy átmenők kőrdő-
dobba, de sem akartam kijutni a kőrdőnyar

tani, minthogy erre idem sem volt, mit-
értéket kaptam, hogy asztalyam súlyos be-
sőt belátok van; azért elhatároztam, hogy
valamint csempészek megyek át.

Igy is tettem, elemtem tettem lezég
barátsághoz.

— Jó napot uram! — mondd neki.

— Állatsok szolgája!

— Valamint akarok veled beszélni.

— Állatsok szolgája! — mondá ismét
lezég.

— Hát jó, hő beszéljék, nem látod,
hogy a szőba gyurva van emberekkor?

Valóban, a szőba gyurva volt. Minden
randu embere nyugtatót ott. A phissok és
melyek fők, melyek a hessia jőrdőnkis és
szarók nyulak el, melyek mellet lezég van-
dógóló idők, úgy főkőrdő hordolva a hort
és palatota. A garáz draguból, melygy van
egy beszedése vendég főkőrdőnkis távok-
sok el.

— Mit államköl? Valmi ream nézve
igen fontos ügyről akarok veled beszélni, reid
nézve pedig perkerkedérel.

Leitann, hogy a sződő tart valamitől a
mindig csak tőri a fők, őg paig ott állt,
mint valami jó gyerek.

— Hát jó, de lezég (az. uram? meg-
szólított albanmagyara a pokolban) mi az

